

Nr 115.

Godkänd av första kammaren den 9 april 1921.

Godkänd av andra kammaren den 9 april 1921.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående fondering av de från skyddsskogarna i Jämtlands län inflytande skogsvårdsavgifterna.

(Jordbruksutskottets utlåtande nr 13.)

Till Konungen.

Uti en inom riksdagen väckt motion har hemställts, att riksdagen ville besluta att hos Kungl. Maj:t göra framställning om att de från skyddsskogarna i Jämtlands län inflytande skogsvårdsavgifterna måtte, intill dess frågan om skyddsskogarnas ställning till skogsvårdsstyrelse och skogsstat kan bliva av riksdag och regering definitivt avgjord, avsättas till en särskild fond att av skogsvårdsstyrelsen förvaltas för att sedan komma skyddsskogarna inom Jämtlands län till del.

Enligt förordningen den 11 oktober 1912 om skogsvårdsavgift, vilken förordning gäller landet i dess helhet med undantag av Västerbottens och Norrbottens län, Särna socken av Kopparbergs län samt områden för städer, som icke tillhöra landstingsområde, skall för avverkat virke, som taxeras jämlikt lagen om skogsaccis och om virkestaxering, erläggas skogsvårdsavgift med 1.3 procent av virkets taxerade värde. Av de genom skogsvårdsavgiften inom varje landstingsområde inflytande medel skola 90 procent tillhandahållas skogsvårdsstyrelsen inom landstingsområdet samt 10 procent redovisas till statskontoret för att av Kungl. Maj:t i mån av förefallande behov fördelas mellan samtliga skogsvårdsstyrelser i riket. Skogsvårdsstyrelse åligger att av de medel, som sålunda eller eljest inflyta till skogs-

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 14 saml. Nr 115—119.

vårdskassan, bevilja bidrag till bland annat arbeten för skogskultur inom skogsvårdsstyrelsens område.

Jämlikt lagen den 24 juli 1903 angående vård av enskildes skogar stå under skogsvårdsstyrelsens uppsikt de skogar, som falla under denna lags tillämpning. I 14 § andra momentet av nämnda lag finnes emellertid stadgat, att lagen icke äger tillämpning i avseende å skogar, vilkas bestånd erfordras till skydd mot flygsandsfält eller fjällgränsens nedgående, sedan vederbörligt förordnande i fråga om avverkning å desamma meddelats.

I motionen framhålles nu, hurusom år 1914 skogsvårdsstyrelsen inom Jämtlands län, vilken dittills icke i fråga om tilldelning av skogsvårdsmedel gjort åtskillnad mellan skogar inom och utom länets skyddsskogsområde, funnit sig förhindrad att vidare lämna bidrag ur skogsvårdsstyrelsens kassa beträffande skyddsskogarna därstädes. Anledningen härtill uppgives i motionen hava hänfört sig till det förhållande, att skogsvårdsstyrelsen på grund av ordalydelsen i ovannämnda lagrum ansåge skyddsskogarna ställda icke under skogsvårdsstyrelsens utan under skogsstatens tillsyn. För att bringa ändring i nämnda enligt motionärernas uppfattning påtagliga missförhållande, föreslås i motionen såsom en utväg, att de från skyddsskogarna i Jämtlands län inflytande skogsavgifterna måtte, intill dess frågan om skyddsskogarnas ställning till skogsvårdsstyrelse och skogsstaten kan bliva avgjord, avsättas till en särskild fond att av skogsvårdsstyrelsen förvaltas för att sedan komma skyddsskogarna inom Jämtlands län till del.

Enligt vad riksdagens vederbörande utskott inhämtat hava även vissa skogsägare inom ifrågavarande skyddsskogsområde hos Kungl. Maj:t gjort framställning i liknande syfte, vilken framställning av Kungl. Maj:t överlämnats till domänstyrelsen för att av styrelsen tagas i övervägande vid dess yttrande över skogslagstiftningskommitténs betänkande av den 9 december 1918. I detta betänkande har nämligen jämväl frågan om skyddsskogsägares rätt till bidrag ur skogsvårdskassan upptagits till behandling.

Riksdagen, som behjartar de i motionen framhållna synpunkterna å förevarande spörsmål, håller före, att frågan i vad den rör skyddsskogarna i allmänhet bör slutligt prövas i samband med det förslag till ny skogslagstiftning, som Kungl. Maj:t på grundvalen av skogslagstiftningskommitténs utredning torde komma att för riksdagen framlägga. I avvaktan härpå torde emellertid enligt riksdagens mening böra övervägas, huruvida icke provisoriska åtgärder för avhjälpande av i motionen angivna olägenheter kunna anses erforderliga och lämpliga. Utan att taga ställning till det i motionen i sådant avseende framställda förslaget får riksdagen anhålla,

att Eders Kungl. Maj:t ville, i avvaktan på den slutliga prövningen av det förslag till ny skogslagstiftning, som Kungl. Maj:t på grundvalen av skogslagstiftningskommitténs utredning torde komma att för riksdagen framlägga, beträffande skyddsskogarna i riket taga i övervägande, huruvida icke provisoriska åtgärder för avhjälpan av i förevarande motion framhållna olägenheter kunna anses erforderliga och lämpliga.

Stockholm den 9 april 1921.

Med undersätlig vördnad.
